

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Děčíně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. června 2005 samosoudcem JUDr. Jiřím Kroupou, **t a k t o :**

Obžalovaný

T N D ,

nar. 1972 v Nghe An, Vietnam, soukromý podnikatel, bytem Dolní Poustevna , okr. Děčín,

j e v i n e n ,

že v prodejním stánku na Vilémovské ul. naproti domu čp. 439, vedle domu čp. 83 v Dolní Poustevně, okr. Děčín, dne 11.11.2004 v době kolem 13.00 hod ve skrytém úložném prostoru dřevěného podstavce prodejního pultu skladoval za účelem prodeje celkem 13 kرتونů a 14 krabiček cigaret (tj. celkem 2.880 ks) značek West, Cabinet, Pall Mall, F6, HB, Camel a LM bez tabákových nálepek, čímž porušil ustanovení § 114 odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních,

přičemž ve stejné době v garáži pronajaté jako sklad v domě čp. 439 naproti uvedenému stánku skladoval za účelem prodeje celkem 171 kرتونů a 5 krabiček cigaret, (tj. celkem 34.300 ks) značek Marlboro, Pall Mall, F6, Lord Extra, Stuyvesant, West, Ernte 23, Lucky Strike, LM, R1, Golden American, Camel, HB, Cabinet a Gauloises bez tabákových nálepek, čímž porušil ustanovení § 114 odst. 1 zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních, a dále

zde za stejným účelem skladoval 40 video CD nosičů (VCD) se záznamy filmových děl a 280 CD se záznamy hudebních děl (seznam uveden na čl. 26-31 vyšetřovacího spisu), aniž měl k tomu souhlas majitelů autorských práv a práv souvisejících k těmto filmovým a hudebním dílům, zastoupených v České republice Českou národní skupinou Mezinárodní federace hudebního průmyslu (ČNS IFPI), sídlem v Praze, Na Kozačce 7, a Českou protipirátskou unií, sídlem v Praze, Pobřežní 22, čímž porušil ustanovení § 12, § 13, § 14 a § 76 Autorského zákona (č. 121/2000 Sb.).

- t e d y**
1. v rozporu s právním předpisem uváděl do oběhu zboží bez nálepek k jeho označení pro daňové účely,
 2. neoprávněně zasáhl do zákonem chráněných práv ke zvukovému či zvukově obrazovému záznamu.

T í m s p á c h a l

1. trestný čin porušení předpisů o nálepkách k označení zboží podle § 148a odst. 1 tr.zák.
2. trestný čin porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 152 odst. 1 tr.zák.

a o d s u z u j e s e

Podle § 148a odst. 1 tr.zák. za použití § 35 odst. 1 tr.zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 58 odst. 1, § 59 odst. 1 tr.zák. se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 55 odst. 1 písm. a) tr.zák. se obž. Thinh Nguyen Duc **u k l á d á** trest propadnutí věci, a to konkrétně 13 ks kartonů a 14 ks krabiček cigaret (tj. celkem 2.880 ks) značek West, Cabinet, Pall Mall, F6, HB, Camel a LM a dále 171 ks kartonů a 5 ks krabiček cigaret (tj. celkem 34.300 ks) značek Marlboro, Pall Mall, F6, Lord Extra, Stuyvesant, West, Ernte 23, Lucky Strike, LM, R1, Golden American, Camel, HB, Cabinet a Gaulosies, bez tabákových nálepek.

Podle § 73 odst. 1 písm. c) tr.zák. se **z a b í r á** 40 ks video CD nosičů (VDC) se záznamy filmových děl a 280 ks CD nosičů (CD) se záznamy

skladových prostor si jej uložil jeden Vietnamec, jehož jméno nezná a navíc ho stejně nechce uvádět. Tento jej o uskladnění zboží požádal, proto mu vyhověl, blíže se nezajímal, o jaké zboží se jedná. Nad svým jednáním pak vyjádřil upřímnou lítost. K dotazu obhájce uvedl, že se vždy zabýval pouze prodejem cigaret, VCD a CD nosiče nikdy neprodával.

Soud měl dále k dispozici výpovědi svědků, a to Josefa Beneše, který k věci uvedl, že je majitelem pozemku u domu čp. 83 ve Vilémovské ulici v Dolní Poustevně. Tento pozemek na základě řádné nájemní smlouvy pronajímá právě obžalovanému Thinh Nguyen Duc, a to za účelem stánkového prodeje zboží. Ví o tom, že obžalovaný tam skutečně stánek má, a když k němu chodil kupovat cigarety, viděl, že kromě těchto zde prodává i nějaké boty a oblečení. K přímému dotazu uvedl, že když byl u jeho stánku, neviděl tam nikdy k prodeji nabízené VCD ani CD nosiče. Svědek Jaroslav Bednář k věci uvedl, že společně s manželkou Zuzanou Bednářovou je majitelem nemovitosti čp. 439 v Dolní Poustevně na ul. Vilémovské, kdy se nejedná o obytný dům, ale o objekt bývalé prádelny. Na základě vzájemné dohody měl v tomto objektu obžalovaný Thinh Nguyen Duc pronajatu spodní část s tím, že zde bude mít uskladněno zboží určené ke stánkovému prodeji. Nikdy nekontroloval, jaké zboží zde obžalovaný měl uskladněno. V jednom případě na požádání policie nějak v listopadu 2004 jako majitel objektu umožnil policii vstup do objektu, policie si vše řešila sama, pouze od dveří zahlédl, že jsou uvnitř nějaké obaly od cigaret a CD nosičů, uvnitř nebyl. Asi 2 dny po té kontrole policií obžalovaný předmětné prostory vyklidil a přestal je užívat. K přímému dotazu doplnil, že do předmětného objektu do horních prostor, kde měl uskladněn svůj materiál, docházel asi 2x do měsíce, občas chodil okolo uvedeného objektu. Přitom viděl, že do skladových prostor jsou ukládány různé limonády a pivo, nevšiml si, že by sem obžalovaný uskladoval VCD nebo CD nosiče. Toto on sám nikdy neviděl.

Soud měl dále k dispozici nashromážděné listinné důkazy, a to zejména protokol o ohledání místa činu včetně pořízené fotodokumentace. Ze zprávy PČR Odboru kriminalistické techniky a expertiz Ústí nad Labem ze dne 25.11.2004 vyplynulo, že provedeným daktyloskopickým zkoumáním daktyloskopických stop zajištěných jak na tyčích cigaret, tak na obalech DVD i CD byla zjištěna vzájemná shoda s osobou Thinh Nguyen Duc, nar. 26.3.1972. Zajištěné množství cigaret včetně jejich značek, jakož i zajištěné množství VCD a CD nosičů včetně konkrétních titulů, pak bylo přesně doloženo záznamem o zajištění věci (čl. 26-31 vyšetřovacího spisu). Dále provedl soud důkaz daktyloskopickou kartou obžalovaného k identifikaci jeho osoby, jakož i jeho živnostenským listem a osvědčením o registraci. Užívání pozemku i skladových prostor v uvedeném domě bylo doloženo smlouvou, resp. dohodou o pronájmu

hudebních děl, jejichž přesný seznam je uveden na čl. 26-31 vyšetřovacího spisu PČR SKPV Rumburk ČTS:ORDC-785/THK-2004.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. se obž. Thinh Nguyen Duc ukládá povinnost zaplatit na náhradě škody společnostem Bonton Film, a.s. částku 31.680,- Kč, Hollywood C.E., s.r.o. částku 599,- Kč, Magic Box, a.s. částku 6.986,- Kč a Warner Bros, s.r.o. částku 25.520,- Kč, zastoupeným Českou protipirátskou unií Praha 8 – Karlín, Pobřežní 22.

Podle § 229 odst. 1 tr.ř. se výrobci zvukových záznamů zastoupení ČNS IFPI Mezinárodní federací hudebního průmyslu Praha 2, Na Kozačce 7, odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalovaný T N D se dopustil protiprávního jednání přesně tak, jak je uvedeno shora ve výroku tohoto rozsudku, když v uvedený den a době na předmětných místech měl ve skrytém úložném prostoru prodejního pultu jakož i v garáži sloužící jako sklad uskladněno za účelem prodeje jednak celkem 2.880 ks cigaret shora uvedených značek bez tabákových nálepek a jednak celkem 34.300 ks cigaret shora uvedených značek bez tabákových nálepek a dále 40 video CD nosičů (VCD) se záznamy filmových děl a 280 CD se záznamy hudebních děl, jejichž seznam je uveden na čl. 26-31 vyšetřovacího spisu, čímž porušil ustanovení § 114 odst. 1 zák. č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních, když dále předmětné VCD a CD skladoval, aniž k tomu měl souhlas majitelů autorských práv k těmto dílům, zastoupených v ČR ČNS IFPI Praha a ČPU Praha.

Obž. T N D u hlavního líčení trestnou činnost kladenou mu za vinu částečně doznal, částečně popřel. Uvedl, že měl v předmětné době skutečně pronajaté prostory, a to část pozemku u domu čp. 83, kde měl svůj prodejní stánek, dále spodní část domu v Dolní Poustevně čp. 439, kde měl skladové prostory. Přiznal, že skutečně měl ve stánku i ve skladových prostorách uloženy nekolikované cigarety určené k prodeji v tom množství, jak byly policií zajištěny, a které je uvedeno v obžalobě. Připustil, že ve zjištěném množství byly ve skladu uloženy i VCD a CD nosiče, které byly rovněž policií zajištěny. Ohledně zajištěných cigaret uvedl, že se jednalo o jeho majetek. Pokud jde o zajištěné VCD a CD, pak toto zboží nebylo jeho, do jeho

tabákových nálepek, jakož i později zajištěné množství VCD a CD nosičů. Obhajoba obžalovaného učiněná u hlavního líčení v tom směru, že nebyl vlastníkem zjištěných VCD a CD nosičů, ostatně v těchto případech zcela typická, pak dle názoru soudu v daném případě nemůže obstát, neboť bylo prokázáno, že předmětné VCD a CD nosiče ve svých prostorech skladoval a prokazatelně s nimi manipuloval, když tyto byly určeny k dalšímu prodeji, neboť z hlediska předmětné skutkové podstaty uvedeného trestného činu je zcela nerozhodné, zda obžalovaný byl či nebyl vlastníkem předmětných nelegálně vyrobených VCD a CD nosičů, když k naplnění objektivní stránky v daném případě zcela postačuje, že takové nosiče určené k dalšímu prodeji skladoval, což bylo bezpečně prokázáno. Byl tedy jednoznačně povinen zjistit si původ takového zboží a v případě, že tak neučinil a nevěděl, že se jedná o pirátské rozmnoženiny, je tato jeho nevědomost z hlediska zaviněné nerozhodná a nemůže jej z trestné činnosti vyvinut, když je zřejmé, že od oprávněných majitelů žádné zmocnění k takovému postupu neměl. Veden soud shora uvedenými úvahami při hodnocení nashromážděných důkazů proto dospěl k jednoznačnému závěru o skutkovém ději přesně tak, jak je popsán shora ve výroku tohoto rozsudku, když bylo jednoznačně prokázáno, že obž. Thinh Nguyen Duc svým protiprávním jednáním přesně popsaným shora ve výroku tohoto rozsudku jednak v rozporu s právním předpisem uváděl do oběhu zboží bez nálepek k jeho označení pro daňové účely, a jednak neoprávněně zasáhl do zákonem chráněných práv ke zvukovému či zvukověobrazovému záznamu, čímž po objektivní i subjektivní stránce naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestných činů porušení předpisů o nálepkách k označení zboží podle § 148a odst. 1 tr.zák. a porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 152 odst. 1 tr.zák.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud ke stupni společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného, k jeho osobním poměrům a k možnostem jeho nápravy. Stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného je dán významem chráněného zájmu v tomto konkrétním případě. Obž. Thinh Nguyen Duc je státním příslušníkem Vietnamu, v ČR je soukromým podnikatelem v oblasti maloobchodu. V místě bydliště nebylo k jeho chování zjištěno negativních připomínek. Z rejstříku trestů vyplývá, že v ČR nebyl dosud soudem trestán. Při úvaze o trestu přihlédl soud k dosavadní bezúhonnosti obžalovaného, jakož i k částečné polehčující okolnosti doznání, když na druhé straně mu toliko přitěžuje souběh trestných činů a dospěl k závěru, že na něho postačí k jeho nápravě působit ještě trestem převážně výchovného charakteru, tedy trestem, který není spojen s přímým výkonem trestu odnětí svobody. Po zvážení všech shora uvedených skutečností proto soud uložil obž. Thinh Nguyen Ducovi trest odnětí svobody v trvání 1 roku, což je ještě při spodní hranici příslušné zákonné trestní sazby, když byly zejména

zohledněny shora uvedené polehčující okolnosti. Rovněž z důvodů již shora uvedených pak soud výkon tohoto trestu obž. Thinh Nguyen Ducovi podmíněně odložil za zkušební dobu v trvání 30 měsíců, což je zhruba v polovině příslušného zákonného rozpětí, neboť dle názoru soudu na něho postačí k jeho nápravě působit pohrůzkou výkonem trestu po tuto přiměřenou dobu. Povede-li obž. Thinh Nguyen Duc ve zkušební době řádný život, vysloví soud, že se osvědčil, jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná. Výjimečně může soud vzhledem k okolnostem případu a osobě odsouzeného ponechat podmíněné odsouzení v platnosti i po zavdání příčiny k nařízení výkonu trestu odsouzeným. Vzhledem k tomu, že výpovědi samotného obžalovaného byl prokázán jeho vlastnický poměr k zajištěnému množství cigaret předmětných značek bez tabákových nálepek, kdy těchto bylo užito ke spáchání trestného činu, uložil soud obž. Thinh Nguyen Ducovi jako další trest ve smyslu § 55 odst. 1 písm. a) tr.zák. trest propadnutí věci, a to v rozsahu uvedeném shora ve výroku tohoto rozsudku. Ohledně zajištěných VCD a CD nosičů naopak vlastnictví obžalovaného k těmto věcem prokázáno nebylo a trest propadnutí věci tak nebylo možno uložit. Tato skutečnost však nebrání tomu, aby mohlo být soudem uloženo ochranné opatření podle § 73 odst. 1 písm. c) tr.zák., když obecný zájem společnosti je v tomto směru zcela zřejmý a nepochybný, a proto soud toto ochranné opatření, rovněž v rozsahu uvedeném shora ve výroku tohoto rozsudku, uložil.

K trestnímu řízení se připojili s nárokem na náhradu škody výrobcí zvukověobrazových záznamů zastoupení Českou protipirátskou unií, a to konkrétně firmy Bonton Film, a.s. v částce 31.680,- Kč, Hollywood C.E., s.r.o. v částce 599,- Kč, Magic Box, a.s. v částce 6.986,- Kč a Warner Bros, s.r.o. v částce 25.520,- Kč, kdy zástupce těchto firem, tedy Česká protipirátská unie Praha škodu řádně vyčíslila a specifikovala, které konkrétní firmě a jaká výše škody byla způsobena. Provedeným dokazováním pak bylo u hlavního líčení bezpečně zjištěno, že škodu v uvedených výších těmto firmám svým protiprávním jednáním obž. Thinh Nguyen Duc způsobil, a proto mu byla ve smyslu § 228 odst. 1 tr.ř. uložena povinnost shora uvedeným firmám zastoupeným ČPU Praha zaplatit na náhradu škody konkrétní částky přesně uvedené shora ve výroku tohoto rozsudku. K trestnímu řízení se dále připojili výrobci zvukových záznamů zastoupení ČNS IFPI Praha v částce 84.000,- Kč. I když v daném případě není důvodu pochybovat o správnosti vyčíslení škody v této částce, je v daném případě otázkou, komu konkrétně a v jakých výších byla škoda jednáním obžalovaného způsobena, když předmětná firma je obecným zmocněncem poškozených, kterých může být v daném případě značný počet a jejich zjišťování je nad reálné možnosti soudu, což by v daném případě

bylo i nadbytečné, když škoda v tomto případě není znakem skutkové podstaty předmětného trestného činu. Z těchto důvodů proto soud ve smyslu ustanovení § 229 odst. 1 tr.ř. odkázal výrobce zvukových záznamů zastoupených ČNS IFPI Praha s jejich nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím podepsaného soudu. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nepravost výroku o náhradě škody, osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení chybí. Případné odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

V Děčíně dne 28. června 2005.

JUDr. Jiří Kroupa
samosoudce, v.r.

Za správnost: Červinková